

Sosial viðurskifti í Hetlandi og Føroyum ikki ólík

— Landsstýrið sendir fyra fólk á kanningarferð

Tíðliga í summar var Peter Malcolmson, Director of Social Work í Hetlandi, í Føroyum. Talan var um eina frítíðarferð, men hann nýtti høvið nú hann var her, til at hitta fólk, sum arbeidda við sosialmálum. Í teimum samrøðum, hann hevði við m.a. starvsfólkið á Almanna-

stovuni, kom tað fram, at sosialu viðurskiftini í Hetlandi og Føroyum eru rættiliga lík á nógvum økjum. Trupulleikarnir eru ofta teir somu og royndirnar at loysa teir bóru eisini at einum borði.

Tað undraði báðar partar, at so lítil munur var á

hesum viðurskiftum, tí lóggávan er ymisk.

Til Hetlands

Peter Malcolmson segði, áðrenn hann fór heim aftur, at føroysku kollegar hansara altíð vóru vælkomnir til Hetlands og nú hevur landsstýrið gjørt av at senda

fyra fólk hagar at fáa sær kunnleika um sosialu viðurskiftini. Hesi eru Klaus Hermann, almannastjóri, Sonja á Argjaboða, heimahjálparleiðari, Trygvi Strøm, fulltrúi í Almannatovuni og Turið Dahl, sosialráðgevi. Tey fara við Smyrli nú sunnukveldið.

Samuelsons halda »ynskikonsert« í Læraraskúlahøllini

Við Smyrli úr Bergen 8. september fær Filadelfiasamkoman í Havn aftur vitjan av Samuelsons brøðrunum. Samuelsons steðga í fimm dagar og hesaferð er vitjanin lögð eitt sindur øðrvísi til rættis.

Sunnudagin 10. september verður ein konsert í Læraraskúlahøllini undir heitinum »Samuelsons syngja ynskisangir«.

Hetta er nakað, teir hava hvørt friggjakvöld á Løt-torps Camping, sum teir reka í heimlandinum Svøríki. Har kunna fólk skriva til teir og ynskja sær sangir. Friggjakvöldini royna Samuelsons so at ganga flestu ynskjunum á móti.

Her í Føroyum verður »ynskikonsertin« fyriskipað á tann hátt, at á teimum báðum fyrstu konsertunum á hesi Føroyaferðini, friggjadagin 8. og leygardagin 9. september, verður høvi hjá høyrarunum at skriva ynski síni á lepar og koyra teir í ein kassa, sum verður settur upp til tað sama.

Sunnudagin spæla Samuelsons so »ynskilogini«.

Hoyrir til september

Í einum tíðindaskrivi frá Filadelfiasamkomuni verður sagt, at Samuel-

sons dámar væl í Føroyum. Teir hava gleitt seg til at koma henda vegin aftur í ár. Eisini er tað vorðin so at siga ein traditión, at teir koma til Føroya í september mánað. Fyrstu ferð, teir vóru her, var í september 1975. Aftur komu teir í sept. 1976, sum eitt undantak í januar 1977, saman við Pat Boone familjuni, og fjórða ferðin higgar varð gjord í

sept. 1977.

— Henda tíðin hóskar sera væl fyri teir, tí at campingpláss, teir eiga, letur aftur um hálvan august. So aftaná hetta kunna teir gera seg til at fara út at ferðast. Umframt at vitja Føroyar, siga teir, at Harrin hevur lagt teimum á hjarta a vitja hini skandinavisku londini, stendur í tíðinda-skrivinum

Connie Walfridsson er ikki við longur. Hann gjørdist familjumaður og noyðist eisini at gera herskyldu. Fyri hann hava teir fingið Stephan Borg. Hann spælir piano og orgul.

Stephan Borg er annar frá vinstri á myndini

kring oyggjarnar

Riggjar stak væl

Sundenni hevur tveir teir seinastu túrarnar roynt eina agnskerimaskinu, sum Tróndur Sørensen í Hvannasundi hevur gjørt.

Manningin letur stak væl at maskinuni og sagt verður, at hon lættir nóg um arbeiðið.

Tað eru í lötuni

triggjar agnskerimaskinur í gerð. Tróndur Sørensen ger tær sjálvur á Skála Skipasmíðju.

Til várs skal Sundenni til Noregs, har hann skal sandblást og pussast upp. Eisini skal Sundenni hava eina egningsmaskinu í setta. Annars fekk Sundenni nýggjan motor síðsta vetur.

GRÍMA kring oyggjarnar við tveimum leikum

Klovnurin og tey kritahtvitu fólkin í Litsúgvarnum

Leikbólkurin Gríma er nú farin undir annað leikár sitt.

Fyrst í leikárinum verður farið út at ferðast kring landið við tveimum leikum, Beiggin, Blóman, Diddan og Dukkan og smábarnaleikinum, Litsúgvarin.

Serstakar sýningar verða fyrri skúlanæmingum undir dagin og um kveldarnar verður Beiggin, Blóman, Diddan og Dukkan sýndur fyrri almenninginum. Fyrstu sýningararnar hava verið í Vestmanna, men mánadagin verður spælt í Glæmuni í Kvívík og hósdagin komandi í Felagsskúlanum á Oyrabakka. Aftanin er so at spæla aðrastaðni á Eysturoynni, í Nólsoy, Norðoyggjum, Vágoyinni, Suðuroynni og á Sandoyinni.

Um barnaleikin, Litsúgvarin, sigur Gríma: »Litsúgvarin« er upprunaliga norskur leikur ið vit hava drigið heildina av søguni burtur úr og arbeitt við partvis til upprunaleikin setur av stór teknisk krov. Leikurin er ætlaður børnum frá 5 til 9 ár.

Í stuttum snýr leikurin seg um ein klovn, ið er vilstur í einum myrkum skógi. Har

hittir hann eina kettu, ið dugir at ganda við halanum og tey bæði gerast væl.

Men lógin ting henda, kritahtvít fólk koma framvið, bangin og flýggjandi undan Ti Stóra Litsúgvarnum.

Klovnur og ketta gera av at fáa ein enda á hesum ódjóri, ið hevur sokið allan lit og allan tónleik burtur úr fólkinum.

Við strið og strev lukkast hetta teimum og alt endar í øllum góðum.

Best er, um næmingatalið til hvørja sýning ikki er hægri enn 80, av tí at nógv prát í leikinum er millum leikara og áskoðara. Er ov nógvir næmingar, er torført at fáa allar við.

Samstundis sum Gríma ferðast oyggj úr oyggj verður arbeitt við nýggjum leiki. Hetta er leikur, sum víðger jagstranina av fólki, sum hugsa øðrvísi, siggja øðrvísi út, hava annan húðarlit ella á onkran annan hátt víkja frá tí normala. Henda jagstran fer eisini fram her heima hjá okkum. Leikurin hjá Grímu er bygdur á »The Crucible« hjá amerikanska høvundanum Arthur Miller.